

i Hovedstaden trækker Grænselinien paa samme Maade, som man har trukket den med Hensyn til Provinspressen.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Underbibliotekarens Bemærkninger, men jeg vil mene, at her er et Forhold, som utvivlsomt maa overvejes nærmere, og det vil formentlig kunne ske under den, som jeg haaber, kortvarige Udvalgsbehandling af Forslaget, som antagelig vil finde Sted. Det er nemlig min Tanke ved Afslutningen af Forhandlingen at stille Forslag om Nedsættelse af et saadant Udvalg til en kort Behandling af de saglige Enkeltheder. Det er delvis af Hensyn til det her nævnte Forhold, men ogsaa, og ikke mindst, for eventuelt at faa fastslaet, at det maa betragtes som meningsløst, at en Mængde gratis Omdelingspapir, Annonceblade uden Tekst, katalogiseres og opbevares under det aldeles misvisende Navn „Aviser“. Sligt har ikke nogen kulturel Værdi, og disse gratis Annonceblade kunde med større Udbytte, synes jeg, anvendes til Opfyrring i det første det bedste Centralvarmeanlæg og bør ikke fylde paa de stærkt bebyrdede Hylder i Statens Biblioteker og Samlinger.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie og Overvejelse, ligesom jeg paa mit Partis Vegne vil tilsiige Støtte til den hurtigst mulige Gennemførelse af Lovforslaget.

P. J. Pedersen: Betydningen af, at Bøger, Aviser og Tryksager i det hele taget opbevares under saadanne Forhold, at der vil være Lejlighed for Nutiden og for kommende Slægter til at gøre sig bekendt dermed, er jo erkendt og staar klart for alle, og Ønsket om, at dette gennemføres, deles af alle. Spørgsmaalet om at gøre det muligt er jo efterhaanden blevet til et Spørgsmaal om Plads efter den stærke Udvikling, som har fundet Sted baade med Hensyn til Fremstillingen af Bøger, Aviser og Tryksager i det hele taget.

Det Lovforslag, som foreligger her, er et Udtryk for, at Pladsmangelen efterhaanden vil gøre sig gældende i stærkere og stærkere Grad og vanskeliggøre det for Staten at gennemføre den Ordning, som for Tiden bestaar paa dette Omraade. Der er for øvrigt i den Forbindelse Grund til at gøre opmærksom paa, at der maaske er et Forhold, som i nogen Grad vil modvirke den stadig stigende Trang til Plads, og det er dette, at en hel Del af de Tryksager, som saaledes opbevares, naar der er gaaet en vis Tid, rimeligvis er i en saadan Forfatning,

at det overhovedet ikke har nogen Betydning at opbevare dem, idet det Materiale, hvoraf de er fremstillet, antagelig er af den Art, at en Opbevaring gennem meget lange Tider ikke er mulig. For saa vidt ligger der allerede i Forholdet selv en Begrænsning. Men naar der nu fra sagkyndig Side foreligger Udtalelser om, at man kan begrænse Opbevaringen, saaledes som den er foreslaaet begrænset ved dette Forslag, saa forekommer det mig, at man fra Rigsdagens Side, specielt fra dette høje Tings Side, kan tiltræde Forslaget derom, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man tiltræder Forslaget, ikke blot for saa vidt angaar Begrænsningen af Antallet af de Eksemplarer, der skal opbevares, men ogsaa for saa vidt angaar de Bestemmelser, som giver Ministeriet, det vil sige til syvende og sidst de paagældende sagkyndige, Bemyndigelse til at foretage de nødvendige Begrænsninger med Hensyn til de forskellige Arter af Tryksager, som der kan være Tale om at henføre til den ene eller den anden af de forskellige Kategorier, under hvilke Tryksager opbevares.

Ud fra denne Betragtning anbefaler jeg Lovforslaget til Gennemførelse. Jeg erfarer nu af det ærede Medlem, der nys talte, at der ønskes Udvalg nedsat, og for saa vidt dette vedtages, hvad jeg ikke skal modsætte mig, vil mit Parti deltage i Behandlingen ud fra den Betragtning, at Forslaget bør gennemføres hurtigst muligt.

Ellinger: Ogsaa jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag under Hensyn til de meget udførlige Motiver, der ledsager Lovforslaget, og de Udtalelser, som er fremsat af de foregaaende Talere. Jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at jeg kunde tænke mig, at man endda gik videre, saaledes at Universitetsbiblioteket ikke skulde opbevare Eksemplarer af alle i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner udkommende Aviser. For det første viser det sig, at Brugen af disse Aviser paa Universitetsbiblioteket er forholdsvist ringe, og paa Det kongelige Bibliotek benyttes kun 4 000 Eksemplarer om Aaret, det er ikke mere end mellem 10 og 15 i Gennemsnit om Dagen. Naar Aviserne ikke findes paa Universitetsbiblioteket, kan Folk med Lethed faa fat paa dem det andet Sted. Jeg tror heller ikke, det vil være noget stort Savn for Universitetsbiblioteket at blive af med disse Aviser, det vil give dejlig Plads. Jeg ved godt, at naar man rører ved et saadant Spørgsmaal om, hvad der skal